

Número 45, febrer 2016

Esmuc Piano Forum

Nova cita anual per als pianistes

Article

Entra

Què se sent quan s'és una cabra?

Eduard Figueres

Enregistraments binaurals en animals: ens posem a la pell, als ulls i les orelles d'una cabra!

L'entrevista

Entra

Esther Pinyol, arpista
Alexandra López

"L'Esmuc ha estat el pilar fonamental de la meua vida professional"

Gent Esmuc

Entra

La Sala Oval del MNAC,
atapeïda d'arcs
Beatriz Lavilla

Trobada & Congress with Fiddles

Grans Concerts

Entra

Grans Concerts
Marta Torrella

Els assajos intensius acaben amb una setmana de concerts a Barcelona

Destacats

- La música té la paraula
- L'entrevista
- Article
- La tònica dominant
- Claqueta Esmuc

- Esmuc Piano Forum

Subscriu-te a la nostra revista

Rebràs per correu electrònic les novetats de L'ESMUC digital i podràs afegir comentaris als articles

Veure tots els números de L'ESMUC digital

Recull de tots els continguts publicats

Esmuc Piano Forum

Nova cita anual per als pianistes

Xavier Barbeta
Pianista i professor de l'Esmuc

Posa't en contacte

Editorial

Altres publicacions

0

El professorat de l'especialitat de piano CiC de l'Esmuc inicia enguany una setmana d'activitats dedicada a aquest instrument: el **I Esmuc Piano Forum**. Aquest projecte neix amb la clara intenció de convertir-se en una cita anual dins i fora de l'escola, i inclourà en aquesta primera edició dos concerts d'ex-alumnes (Paulina Dumanaite i Trio Pedrell, Lluís Grané i Carles Marigó), un concert de professors dedicat a l'obra d'Enric Granados, un concurs intern de piano, dues *masterclasses* (Salvatore Spanò, Hui-Ying-Tawastjerna) i una conferència dedicada a la gran pianista Alicia de Larrocha per part de la seva filla Alicia Torra (acte presentat per Mònica Pagès). Un programa molt atractiu i variat que ens servirà, en part, per mostrar el potencial pianístic que atresorem actualment a l'escola, però també per constatar (d'això n'estem especialment orgullosos) les sòlides carreres musicals que estan construint aquells alumnes més brillants que

s'hi van formar.

Impulsant aquest fòrum pretenem, entre d'altres coses, dinamitzar i ampliar el col·lectiu pianístic de l'Esmuc. Fer-lo més actiu, més potent, més ric, més obert i, sobretot, més unit. Volem construir un espai de trobada que, més enllà de les activitats acadèmiques que ens ocupen al llarg del curs, ens permeti ampliar horitzons i enriquir-nos de manera conjunta (desitjant comptar també, en futures edicions, amb altres professors de l'Esmuc que comparteixen amb nosaltres l'estudi de l'instrument en qualsevol de les seves facetes).

Amb aquest objectiu dinamitzador hem decidit crear també el **I Concurs de piano de l'Esmuc** per a estudiants del grau superior. Un concurs de participació voluntària que oferirà als guanyadors actuacions en destacades sales d'arreu de Catalunya. En aquesta primera edició tenim la sort d'acollir un jurat de gran nivell internacional: Ramon Coll (ex-professor de l'escola), Salvatore Spanò (Itàlia), Hui-Ying-Tawastjerna (Finlàndia) i Guennady Dziubenko (Rússia). El fet que professors de renom escoltin i valorin les interpretacions del nostre alumnat ens semblava quelcom imprescindible i enormement enriquidor per a tots. En els propers anys, volem seguir obrint el fòrum a professors d'arreu d'Europa, convidant-los a impartir *masterclasses*, conferències i/o concerts a l'Esmuc. Volem, en definitiva, crear una trobada pianística que sigui una referència a nivell europeu.

Pensant en el futur més immediat i també en la realitat més propera, el fòrum pretén actuar com a nexa entre l'espai pianístic del grau superior i el de la resta de nivells d'ensenyament del piano a Catalunya. Tots els professors de l'especialitat creiem fermament que és cada cop més necessari un espai de comunicació i diàleg entre els professors dels tres nivells de formació pianística (Elemental-Professional-Superior). És per això que, per a futures edicions es crearan una sèrie d'activitats dirigides específicament a aquest col·lectiu, amb el qual compartim objectius comuns. Esperem els vostres suggeriments i propostes de cara a l'any vinent.

Il·lusionats, tot el col·lectiu de professors de l'especialitat de piano us convidem a participar i a gaudir d'aquest I Esmuc Piano Forum.

Comentaris (0)

+ Afegir un comentari

Contingut Actual

Número 45, febrer 2016

Destacats

- La música té la paraula
- L'entrevista
- Article
- La tònica dominant
- Claqueta Esmuc

- Esmuc Piano Forum

- La música té la paraula

- La revista ESMUCdigital no es fa responsable de les idees i opinions expressades pels seus col·laboradors en els articles.

Contingut Anterior

- Número 24, gener 2014
- Número 22, novembre 2013
- Número 23, desembre 2013
- Número 54, gener 2017
- Número 25, febrer 2014

Números anteriors

- Número 81, gener 2020
- Número 81, febrer 2020

Natalia Duarte

Com cantava Mercedes Sosa, "Todo cambia"

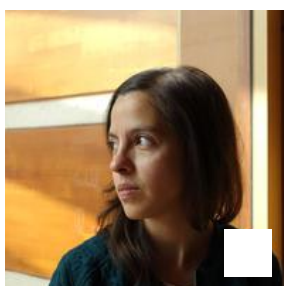

Posa't en contacte

La tònica dominant

Altres publicacions

0

Després dels seus estudis a Costa Rica i a la Universitat d'Arizona, la Natalia Duarte ha aterrat aquest curs a l'Esmuc per estudiar-hi el Màster d'Interpretació de Música Antiga, en l'especialitat de viola. En principi, el màster dura dos cursos, però sembla que a la Natalia li agrada molt Barcelona...

El principal tret del meu caràcter? Que m'agraden els reptes.

La qualitat que més valoro en una persona? L'honestat.

El meu principal defecte? El perfeccionisme.

La meva ocupació preferida? La música.

El meu somni de benestar? Passar el dia en una platja solitària.

Quina fóra la meva pitjor desgràcia? Que s'extingís la xocolata al món.

Què voldria ser? El que soc.

On desitjaria viure? Aquí, a Barcelona!

Quin animal prefereixo? El gos.

Algun so o música que avorreixo? El soroll de les ungles fregant una pissarra.

Quin va ser el primer disc que vaig comprar? *Pere i el llop*, de Prokofiev.

Els meus escriptors preferits? Borges, Dostoievski, Gioconda Belli.

Els meus personatges de ficció? Prefereixo els de la vida real.

La pel·lícula de la meua vida? *Eternal Sunshine of the Spotless Mind*.

Els meus intèrprets preferits? Els que et produeixen esgarrifances.

Els meus compositors predilectes? Bach, Beethoven, Fauré.

Una musiqueta que no me la puc treure del cap? El primer moviment de la *Simfonia italiana* de Mendelssohn.

Els meus pintors predilectes? Schiele, Matisse, Dalí.

Les meves relacions entre sons i colors (o altres sentits)? Al final, tots es combinen per recrear o reviuire emocions.

Els meus herois de la vida real? Els meus avis.

Els meus herois històrics? Els valents que han canviat el curs de la història.

Un disc que m'hagi encantat, darrerament? *In Rainbows* de Radiohead.

Un concert inoblidable? Aquell que després te'n vas a casa i no pots dormir de l'emoció i l'adrenalina.

Un paisatge preferit? Els capvespres a Guanacaste, Costa Rica.

Els noms que prefereixo? Ana María, Eva.

Què detesto més que res? L'engany.

Quins dons naturals voldria tenir? Poder viatjar en el temps.

Estat present del meu esperit? Una mica ansiosa.

Fets que m'inspiren més indulgència? La ignorància.

Amb quina cançó m'identifico? Ara mateix no se me n'acut cap.

El meu lema? Com cantava Mercedes Sosa, "Todo cambia".

Comentaris (0)

+ Afegir un comentari

Contingut Actual

Número 45, febrer 2016

Destacats

- La música té la paraula
- L'entrevista
- Article
- La tònica dominant
- Claqueta Esmuc

- Esmuc Piano Forum

- La música té la paraula

- La revista ESMUCdigital no es fa responsable de les idees i opinions expressades pels seus col·laboradors en els articles.

Contingut Anterior

- Número 54, gener 2017

Números anteriors

- Número 81, gener 2020
Número 81, gener 2020
- Número 80, octubre 2019
Número 80, octubre 2019
- Número 79, juliol-setembre 2019
Número 79, juliol-setembre 2019

Gent Esmuc

Contingut Actual

Número 45, febrer 2016

Destacats

- La música té la paraula
- L'entrevista
- Article
- La tònica dominant
- Claqueta Esmuc

- Esmuc Piano Forum

- La música té la paraula

- La revista ESMUCdigital no es fa responsable de les idees i opinions expressades pels seus col·laboradors en els articles.

Contingut Anterior

- Número 24, gener 2014
- Número 22, novembre 2013
- Número 23, desembre 2013
- Número 54, gener 2017
- Número 25, febrer 2014

Números anteriors

- Número 81, gener 2020
- Número 81, gener 2020

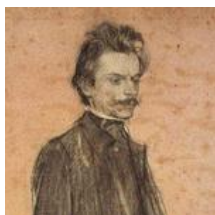

Finalitzat ja el primer quadrimestre del curs, dins d'aquesta secció volem fer un *Da capo* per fer un petit balanç i valoració del que han estat aquests mesos a l'Esmuc des del setembre. Les partitures demanen sovint recomençar per retenir melodies en la memòria i perquè el gaudi es pot renovar en la seva repetició. Doncs per això, som-hi de nou.

La Sala Oval del MNAC, atapeïda d'arcs

Trobada & Congress with Fiddles

Expectativa per 'Titaina'

Ple absolut per descobrir aquesta obra de Morera i Guimerà, produïda per l'Esmuc i el TNC

Harmonia de les cordes

Música nova a càrrec d'estudiants de Composició, Interpretació, Sonologia i Musicologia.

Els cicles de l'Esmuc

Un repàs als concerts protagonitzats pels estudiants de l'Escola

Grans Concerts

Els assajos intensius acaben amb una setmana de concerts a Barcelona

El rostre públic de la música

Jornades sobre periodisme musical

Nou Premi Internacional Joan Guinjoan

Guillem Ponsí en guanya la catorzena edició

L'Esmuc com a seu

El Life Victoria, la Fira del Llibre i la Partitura i la presentació de l'IFMuC mostren la vessant amfitriona de l'Esmuc i el seu espai

- Número 80, octubre 2019
Número 80, octubre 2019
- Número 79, juliol-setembre 2019
Número 79, juliol-setembre 2019
- Número 78, juny 2019
Número 78, juny 2019
- Número 77, maig 2019
Número 77, maig 2019

Veure tots els números de L'ESMUC digital

La Sala Oval del MNAC, atapeïda d'arcs

Trobada & Congress with Fiddles

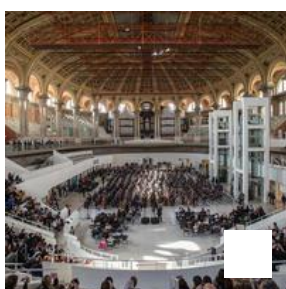
Beatriz Lavilla Boos
Estudiant de Producció i Gestió

Posa't en contacte

Gent Esmuc

Altres publicacions

0

El dissabte 6 de febrer, l'Esmuc i l'Associació Catalana d'Escoles de Música ([ACEM](#)) van organitzar conjuntament la segona edició de la Trobada Fiddle per a estudiants de corda fregada d'escoles de música i conservatoris, amb la presència de l'alcalde de Barcelona, Ada Colau, i del subdirector general d'Ordenació Educativa de Formació Professional Inicial i Ensenyaments de Règim Especial, Jordi Blanch, del departament d'Ensenyament, de la Generalitat de Catalunya. En aquesta edició, la trobada va tenir lloc a la Sala Oval del Museu Nacional d'Art de Catalunya, amb una participació de més de 500 joves estudiants de 28 escoles municipals de música d'arreu de Catalunya.

L'activitat va estar conduïda pel violinista [Oriol Saña](#) acompanyat del grup convidat [Aupa Quartet](#) amb la proposta del tema "Le Grand Funk" juntament amb els professors del congrés Darol Anger, Casey Driessen i Jason Anick.

Fiddlitzem-nos és el resultat de l'avaluació, anàlisi i reflexió de la primera *Trobada Fiddle* que es va fer el 17 de novembre del 2013 en el marc del *I Barcelona Fiddle Congress*. Aquell congrés va fer palesa la necessitat d'apropar i fer conèixer altres estils dins l'àmbit de la corda al nostre país.

El terme *fiddle*, d'origen anglosaxó, engloba tots aquells instruments de corda fregada, en especial a les tradicions no clàssiques del violí, la viola, el violoncel i el contrabaix. És una manera de concebre l'instrument que avui dia reuneix tota la pràctica interpretativa provinent del jazz, músiques modernes i músiques sota l'etiqueta folk i tradicionals. En definitiva, una manera d'entendre l'instrument que fugí de l'academicisme clàssic que es troba a la majoria d'escoles de música.

Així, la *Trobada Fiddle* es va emmarcar dins el *Barcelona Fiddle Congress* que del 4 al 7 de febrer de 2016 va tenir lloc a l'Esmuc. Un espai per ajuntar-se, crear punts en comú, observar, escoltar, parlar i reflexionar a través de diverses activitats en diferents formats: ponències, debats, tallers, espais oberts, performances, escenari obert, workshop, conferències, concerts, masterclass, taules rodones, etc. Entre les activitats i els concerts programats, el congrés va poder comptar amb la presència de figures internacionals destacades de l'àmbit de la corda no clàssica, com ara Yuval Gotlibovich, Darol Anger, Cassey Driessen i Jason Anick. Altra llarga llista de músics i professorat de l'Esmuc també van protagonitzar aquest dies els principals concerts i activitats del congrés.

Les trobades van tenir lloc a l'Esmuc i, també, a diferents espais de la ciutat, com ara el Centre Artesà Tradicionàrius (CAT), el Born Centre Cultural, el Museu de la Música i el Pipa Club.

Comentaris (0)

+ Afegir un comentari

Contingut Actual

Número 45, febrer 2016

Destacats

- La música té la paraula
- L'entrevista
- Article
- La tònica dominant
- Claqueta Esmuc

- Esmuc Piano Forum

- La música té la paraula

- La revista ESMUCdigital no es fa responsable de les idees i opinions expressades pels seus col·laboradors en els articles.

Contingut Anterior

Números anteriors

- [Número 81, gener 2020](#)
Número 81, gener 2020
- [Número 80, octubre 2019](#)
Número 80, octubre 2019
- [Número 79, juliol-setembre 2019](#)
Número 79, juliol-setembre 2019

Expectativa per 'Titaina'

Ple absolut per descobrir aquesta obra de Morera i Guimerà, produïda per l'Esmuc i el TNC

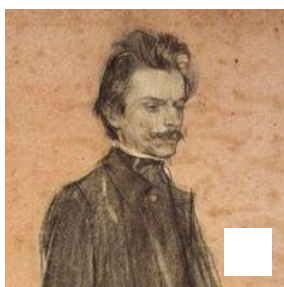

Miquel Duran Ubach
Estudiant de Producció i Gestió

Posa't en contacte

Gent Esmuc

Altres publicacions 0

Enric Morera, vist per Ramon Casas

Uns dies després del passat dissabte 25 de gener, en l'opinió publicada de casa nostra, es podien llegir crítiques com ara: "[enriquiment del bagatge cultural del país](#)" (Marc Busquets a la *Revista Musical Catalana*), "bona feina acadèmica per part de l'Esmuc" o encara "versió molt digna, encara que pròpia d'aquesta –cultura de la retallada–" (Jorge de Persia a *La Vanguardia*, 27 de gener). Feien referència a la presentació en versió concert de l'òpera *Titaina* d'Enric Morera amb llibret d'Àngel Guimerà realitzada en coproducció entre el TNC i l'Esmuc. I és que unànimes van ser les felicitacions per la iniciativa de posar en marxa aquest projecte.

L'èxit del muntatge s'ha d'atorgar d'entrada a l'Anna Costal i en Joaquim Rabaseda, membres del Grup de Recerca Emergent "Interpretació i creació musicals" de l'Esmuc, que en van fer la recerca i la instrumentació respectivament. També a la interpretació, que va anar a càrrec d'estudiants de cant, un cor i un grup instrumental de l'Esmuc i la col·laboració del

graduat Carles Prat. Tots ells van estar coordinats per l'Ofèlia Sala, que en va portar la direcció pedagògica, en Lluís Vila la direcció del cor i en Daniel Mestre la direcció de l'orquestra.

Titaina va ser la producció que l'Esmuc va realitzar derivada del projecte "Any Morera" que el TNC ha programat per aquesta temporada 2015-16. Amb el nom "d'[Epicentre Guimerà](#)", a més de la versió concert de *Titaina*, s'estan duent a terme exposicions, espectacles, rutes literàries, conferències, projectes pedagògics, projeccions de pel·lícules i s'han editat publicacions dedicats al dramaturg català en el 150 aniversari del seu naixement.

El concert va gaudir d'una expectació remarcable, i dies abans de l'inici del mateix ja s'havien esgotat les aproximadament 300 localitats de la sala petita del TNC. I és que les crítiques van anar més enllà de la millor o pitjor qualitat interpretativa d'alguns músics o de la idoneïtat sonora de la sala –cal tenir present que es va realitzar sobre el mateix espai i decorat on s'està representant actualment *Maria Rosa* del mateix autor–. En la valoració de l'espectacle es va lloar de manera especial la feina de les dues institucions –l'Esmuc i el TNC– per recuperar el patrimoni musical català i el descobriment de noves peces independentment de gustos o de modes.

Aplaudiments unànimes, doncs, a l'Esmuc, als seus professors, alumnes i col·laboradors implicats, per l'esforç –malgrat la cultura de la retallada– i la contribució a la recuperació de la nostra història musical, que en definitiva és una contribució, com deia la crítica, "a l'[enriquiment del bagatge cultural del país](#)".

Comentaris (0)

+ Afegir un comentari

Contingut Actual

Número 45, febrer 2016

Destacats

- La música té la paraula
- L'entrevista
- Article
- La tònica dominant
- Claqueta Esmuc

- Esmuc Piano Forum

- La música té la paraula
- La revista ESMUCdigital no es fa responsable de les idees i opinions expressades pels seus col·laboradors en els articles.

Contingut Anterior

Números anteriors

- Número 81, gener 2020
Número 81, gener 2020
- Número 80, octubre 2019
Número 80, octubre 2019
- Número 79, juliol-setembre 2019
Número 79, juliol-setembre 2019

Harmonia de les cordes

Música nova a càrrec d'estudiants de Composició, Interpretació, Sonologia i Musicologia.

Daniel González Camhi

Estudiant de Musicologia de l'Esmuc

Posa't en contacte

Gent Esmuc

Altres publicacions 0

El món de la música és complex. Cap dels seus components pot proveir tot sol les seves necessitats. Requereix una resposta de cada part i una implicació de cada individu. Allò que anomenem música no viu sense l'acció conjunta i dedicada dels integrants que la creen i creen el seu món. Per sort tenim exemples de la potència del treball col·lectiu: el concert que es va oferir dimarts passat 25 de febrer a l'Aula d'Orquestra de l'Esmuc va ser un d'important.

Estudiants d'interpretació, sota la direcció d'una batuta jove, realitzant obres de nous creadors de l'Escola. S'hi implicaren també estudiants de sonologia i musicologia, fent palesa la seva presència, moltes vegades perduda en els marges de l'espectacle. I encara que a les graderies no se sumessin poques dècades, consola que mai no es deixa de ser aprenent de públic.

Presentes tots, va acudir-hi també la música, introduint-se amb la cautela pedagògica d'un exercici d'harmonia. L'orquestra es movia en un coral eixamplat a proporcions wagnerianes, amb sigil i cura, revelant l'horitzontalitat dels acords foscos d'en Daniel Palomino. Va seguir l'excursió personal de Francesc Minguella. Per a ell, una exploració dels recursos compositius a la caça de l'estil fugisser; per a nosaltres, un passeig per les seves memòries i reflexions. Des de les nostres finestretes es veien paisatges de Dvořák, contrapunts fugats i harmonies innocents de cançó. Laura Farré ens va qüestionar amb la seva obra, que assentava un esdevenir desconcertant de textures en una coherència implícita. Jugava amb textures denses, colors foscos i opacs, conjugant de manera molt pròpia consonància i dissonància.

L'obra d'en Guillem Góngora estava vertebrada en la simetria de la tríada augmentada. De tal eix partien diferents elements característics: motius composts de *tremololi* i *glissandi*, lents moviments texturals en una arquitectura volàtil amb escassos moments de transició. Marc Migó va provocar en canvi un moviment desenvolupat dins l'aurèola de la tonalitat. Un epitafi a la jove defunció del compositor austríac Hans Rott, l'estil del qual es veu destil·lat en la música d'en Migó: modulacions cromàtiques assolides amb soltesa i transparència, entusiasme motívic i maneig desenfadat de la forma.

Va ser exitós el resultat de l'orquestra sota la batuta d'Irene Delgado, que dirigeix i analitza impetuosament. Va aconseguir un control delicat de les dinàmiques, no només en els desenvolupaments paral·lels, sinó en el manteniment de diferents perspectives simultànies. Va poder veure com s'erigien davant seu els edificis formals sinuosos i va seguir atentament el parador de cada element formal sense descurar la factura unitària i el desenvolupament lliure. L'orquestra va mostrar una capacitat per dislocar-se i replegar-se en moments precisos, amb una resposta bastant àgil a les indicacions de la directora.

No es freqüent presenciar un concert que destil·li tanta joventut, no només en la vitalitat, sinó també en les inseguretats, els vestigis infantils, el forcejament del créixer. Ens queda encara bolcar-nos del tot fins a allò desconegut i mirar al món cap a les celles.

Comentaris (0)

+ Afegir un comentari

Contingut Actual

Número 45, febrer 2016

Destacats

- La música té la paraula
- L'entrevista
- Article
- La tònica dominant
- Claqueta Esmuc

- Esmuc Piano Forum

- La música té la paraula
- La revista ESMUCdigital no es fa responsable de les idees i opinions expressades pels seus col·laboradors en els articles.

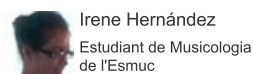
Contingut Anterior

Números anteriors

- Número 81, gener 2020
Número 81, gener 2020
- Número 80, octubre 2019
Número 80, octubre 2019
- Número 79, juliol-setembre 2019
Número 79, juliol-setembre 2019

Els cicles de l'Esmuc

Un repàs als concerts protagonitzats pels estudiants de l'Escola

Irene Hernández
Estudiant de Musicologia de l'Esmuc

Posa't en contacte

Gent Esmuc

Altres publicacions 0

Un café amb... G. F. Händel.
Foto: Sara Guasteví. Museu de la Música.

"Descobreix l'òpera", "Retorn a pangea", Ensemble La Ferlandina, Esmuc DAB, Cinc dones de metall i el Quartet Aloma.

El Museu de la Música també ha ofert un espai per a l'Esmuc. Ja s'han celebrat alguns dels concerts dels cicles [Un café amb... G.F. Händel](#) i [Els Sants d'Antiga](#) (dels quals ja s'han celebrat el de François Couperin i el d'Antonio Vivaldi) i en els quals toquen els estudiants del Departament de Música Antiga. En el mateix Museu també hi tenen lloc els [Silenci, fem música](#), un cicle de concerts celebrats determinats diumenges a les 17:30h i que ha començat una nova temporada aquest mes de febrer.

Per últim, cal mencionar *Els concerts de l'Esmuc* protagonitzats per estudiants i graduats de Grau i Màster del Departament de Música Clàssica i Contemporània. El més recent ha estat el que es celebrà el 16 de febrer a la Sala 3 Tete Montoliu de L'Auditori de Barcelona. Dirigit per en Xavier Puig, el [concert fou dedicat a l'obra d'Enric Granados](#), de qui aquest any commemorem el centenari de la seva mort.

Comentaris (0)

+ Afegir un comentari

Contingut Actual

Número 45, febrer 2016

Destacats

- La música té la paraula
- L'entrevista
- Article
- La tònica dominant
- Claqueta Esmuc

- Esmuc Piano Forum

- La música té la paraula
- La revista ESMUCdigital no es fa responsable de les idees i opinions expressades pels seus col·laboradors en els articles.

Contingut Anterior

Números anteriors

- [Número 81, gener 2020](#)
Número 81, gener 2020
- [Número 80, octubre 2019](#)
Número 80, octubre 2019
- [Número 79, juliol-setembre 2019](#)
Número 79, juliol-setembre 2019

Grans Concerts

Els assajos intensius acaben amb una setmana de concerts a Barcelona

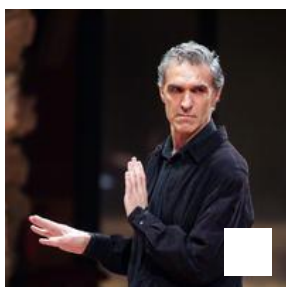
Marta Torrella
Estudiant de Musicologia
de l'Esmuc

Posa't en contacte

Gent Esmuc

Altres publicacions

0

Joan Albert Amargós, dirigint la cobla de l'Esmuc.

El cicle de Grans Conjunts de l'Esmuc ha omplert de música Barcelona amb una setmana de concerts a diferents sales de la ciutat. Després de dues setmanes d'assajos intensius, les cinc formacions van poder mostrar, l'última setmana de gener, públicament i de forma gratuïta la feina feta.

En primer lloc, el dilluns 25 de gener la Cobla va oferir al Centre Cívic Cotxeres de Sants el seu programa d'obres del seu director J. A. Amargós.

Dimarts 26 va ser l'Esmuc Jazz Project qui, a mans de J. Sanmartí, J. Díaz, L. Vidal i J. Monné, va presentar l'*Univers Ornette Coleman* al [Born Centre Cultural](#). Cada projecte d'aquesta formació s'articula al voltant de la figura d'un músic rellevant dins del jazz i la música moderna; en recrea i re-elabora l'obra. Enguany s'ha homenatjat el saxofonista i compositor Ornette Coleman després de l'èxit d'*Entorn a Keith Jarrett* de l'any passat.

El Conjunt d'antiga de Xavier Díaz Latorre va interpretar la *Misa de difuntos a 5 corsos* de Sebastián Durón, dins el marc de la celebració del tricentenari de la mort del compositor. El concert va fer-se a l'església de Sant Oleguer.

El dia 28, el Conjunt de Música Tradicional va tocar a l'[Auditori del Centre Cívic Sant Martí](#) sota la direcció de Kepa Junquera.

Finalment, el concert de l'Orquestra simfònica va ser dilluns 1 de febrer a la sala 1 de l'Auditori. El programa va estar format per *Concert per a orquestra*, de Béla Bartók, i *Concert per a violí*, de Jordi Cervelló.

Un any més, aquest cicle de concerts dels Grans Conjunts ha estat una mostra a la ciutat comtal de l'activitat i talent desenvolupats a l'Esmuc. Els Grans conjunts són tant una activitat curricular formativa de l'escola com una projecció cap a l'exterior d'aquesta, i ha de ser un objectiu principal per l'Escola el fet de potenciar la visibilitat d'aquests projectes.

Comentaris (0)

+ Afegir un comentari

Contingut Actual

Número 45, febrer 2016

Destacats

- La música té la paraula
- L'entrevista
- Article
- La tònica dominant
- Claqueta Esmuc

- Esmuc Piano Forum

- La música té la paraula
- La revista ESMUCdigital no es fa responsable de les idees i opinions expressades pels seus col·laboradors en els articles.

Contingut Anterior

Números anteriors

- [Número 81, gener 2020](#)
Número 81, gener 2020
- [Número 80, octubre 2019](#)
Número 80, octubre 2019
- [Número 79, juliol-setembre 2019](#)
Número 79, juliol-setembre 2019

El rostre públic de la música

Jornades sobre periodisme musical

Daniel González Camhi
Estudiant de Musicologia de l'Esmuc

Posa't en contacte

Gent Esmuc

Altres publicacions

0

Malgrat els cabals d'informació, el desenvolupament abrupte de les tecnologies, l'acostament de les distàncies gràcies als mitjans digitals, a vegades ens sembla que la música roman en un continent aïllat. El camp musical necessita també els seus afluents.

En aquesta casa, l'Esmuc, s'ha procurat constantment incitar a l'apertura del món musical. La tarda del 11 de febrer es va lliurar una nova batalla en aquesta empresa. Les [Jornades de debat: periodisme, música, cultura](#) moderades pel professor del Departament de Musicologia [Josep Pujo](#) foren una oportunitat per a apropar-nos al rostre públic del nostre món. Dues taules rodones amb un debat molt fèrtil van remoure l'audiència exposant alguns dels problemes més sensibles a l'entorn actual del periodisme musical.

Especialistes de trajectòria indubtable compartiren els seus punts de vista sobre les tasques del periodista cultural, les urgències en la difusió i la situació contenciosa del crític.

Es va acusar el jou de la indústria sobre el periodisme musical, el vassallatge a què les institucions patrocinadores sotmeten els nous periodistes, els problemes en l'educació dels membres del circuit comunicatiu de la música, la centralització i l'estandardització de la producció musical. Malgrat tot, els membres de la taula es mostraren optimistes. Romanen confiats en la necessitat de la seva activitat. Les crítiques no només es referien a l'univers de fora: es plantejà que el desenvolupament particular de la música (com el de les arts pictòriques, la poesia o la dansa) ha fomentat la dissociació entre les ambicions de la indústria i les de les avantguardes, com un desaconsellable menyspreu artístic per l'èxit comercial.

El periodista musical es debat contínuament entre el llenguatge esquerp de l'acadèmia i la vaguetat d'allò col·loquial, davant d'un testimoni atònit, el públic, que espera la fugida d'algun residu intel·ligible que exciti la seva curiositat.

Es revisà emfàticament la qüestió de la música contemporània. Sagaçment, [Vicenç Villatoro](#) acusà l'ús del concepte d'allò "contemporani" com a categoria estàtica i no estrictament cronològica. [Jordi Turtós](#) veia esperançat un món musical que donés l'esquena a la indústria i als laberints del mercat cultural "la música del carrer, de les tavernes", deia. Contínuament s'invità a una renovació paradigmàtica del periodisme musical, on les propostes de [Aina Vega \(Núvol\)](#) i [Joaquim Rabaseda \(L'Avenç\)](#) van ser modèliques. Altres possibilitats, com les exposades per [Pere Andreu Jarrod \(El quadern de l'apuntador\)](#), proposaven una major autonomia. Però el recolzament institucional encara es queda gairebé al marge d'aquestes idees. [Àlex Robles](#) va aportar la seva visió des d'un mitjà públic com és [Catalunya Música](#), i [Jordi Novell](#) des de la perspectiva emprenedora d'un grup com [Enderrock](#).

Es va discutir àmpliament sobre el paper de les seccions de cultura als diaris. Un periodisme relegat a l'existència brillant, urgent i efímera de les notícies. La inexistència d'una plataforma per a la reflexió detinguda i absoluta de les exigències improrrogables de l'actualitat.

El debat, malgrat la seva riquesa, arribà a poques oïdes. Malauradament, la indiferència encara pobla moltes vegades les nostres pròpies aules. Comencem per escoltar-nos i llegir-nos amb interès. Comencem per debatre amistosament les nostres idees en lloc de fingir demència i escapar. Els que actualment passen pels nostres passadissos no només conformaran, sinó que conformen el món actual de la música. El nostre món, que ens espera.

Debats com aquest ens conviden a participar d'una manera més activa i responsable en l'entorn professional de la música, i també a aprendre a transmetre la nostra passió al públic extern. Esperem que n'hi hagi molts més, i que s'aprofitin més, també!

Comentaris (0)

+ Afegir un comentari

Contingut Actual

Número 45, febrer 2016

Destacats

- La música té la paraula
- L'entrevista
- Article
- La tònica dominant
- Claqueta Esmuc

- Esmuc Piano Forum

- La música té la paraula

- La revista ESMUCdigital no es fa responsable de les idees i opinions expressades pels seus col·laboradors en els articles.

Contingut Anterior

Números anteriors

- Número 81, gener 2020
Número 81, gener 2020
- Número 80, octubre 2019
Número 80, octubre 2019
- Número 79, juliol-setembre 2019
Número 79, juliol-setembre 2019

Nou Premi Internacional Joan Guinjoan

guanya la catorzena edició

Oriol Grèbol i Roca
Estudiant de Musicologia de l'Esmuc

Posa't en contacte

Guillem Ponsí en

Contingut Actual

Número 45, febrer 2016

Destacats

- La música té la paraula
- L'entrevista
- Article
- La tònica dominant
- Claqueta Esmuc

Gent Esmuc

Altres publicacions

0

Ja se sap qui és el guanyador de la catorzena edició del Premi Internacional Joan Guinjoan, un concurs per a joves compositors menors de 35 anys organitzat pel Departament de Teoria, Composició i Direcció de l'Esmuc. Amb aquesta nova convocatòria, l'Escola es reivindica com a potència cultural i pretén estimular i donar suport a les noves generacions de compositors facilitant l'estrena i divulgació de les obres.

Guillem Ponsí Vilà, estudiant de segon de grau superior de Composició, n'és el guanyador per la seva obra *The Arousal*. Dura uns nou minuts i és escrita per a flauta, clarinet i clarinet baix, percussió (marimba, bombo i joc de cròtals) i una secció de corda (violí, viola, violoncel i contrabaix). La composició representa un paisatge sonor que pretén congelar el temps en les primeres hores del dia, quan la natura es desperta. En total són quatre

moviments que s'interpreten de forma contínua.

Les bases del concurs ofereixen moltes possibilitats als compositors, que han d'escollir entre sis i quinze instruments, incloent els de música antiga, d'orquestra, jazz o de la còbala, i també veus. El premi del concurs és de 3.000 €, amb la possibilitat d'estrenar l'obra i enregistrar-la en un disc. Es demana que la duració total de la peça (que pot ser dividida en moviments) sigui d'entre deu i quinze minuts.

El jurat d'aquesta edició estava format pels professors de l'Esmuc Josep Ríu-Pareja, Eduard Resina, Bryn Harrison, Manuel Rodeiro i Fèlix Pastor, i el cap d'estudis de l'Escola, Josep Margarit. Enguany han hagut de valorar onze obres finalistes de participants procedents de Catalunya, Espanya, Alemanya, Cuba, Mèxic i Xina.

Comentaris (0)

+ Afegir un comentari

- Esmuc Piano Forum

- La música té la paraula
- La revista ESMUCdigital no es fa responsable de les idees i opinions expressades pels seus col·laboradors en els articles.

Contingut Anterior

Números anteriors

- Número 81, gener 2020
Número 81, gener 2020
- Número 80, octubre 2019
Número 80, octubre 2019
- Número 79, juliol-setembre 2019
Número 79, juliol-setembre 2019

L'Esmuc com a seu

El Life Victoria, la Fira del Llibre i la Partitura i la presentació de l'IFMuC mostren la vessant amfitriona de l'Esmuc i el seu espai

Eduard Balaguer
Estudiant de Producció i Gestió

Posa't en contacte

Gent Esmuc

Altres publicacions 0

La Fira del llibre i la partitura posa a l'abast dels interessats una gran oferta de llibres, partitures i CD.

Victòria dels Àngels. Centrat en el *lied*, el festival va celebrar la seva tercera edició, confirmant un constant creixement i assolint exitoses assistències i activitats.

La setena Fira del Llibre i la Partitura, organitzada pel [Gremi d'Editors de Música de Catalunya](#), va tenir lloc els dies 25 i 26 de novembre, i va constar en una extensa exposició de llibres musicals i partitures, que es podien adquirir a preus especials, i una jornada professional on es van dur a terme diferents ponències al voltant dels nous models i estructures en el camp editorial de la música.

Finalment, el dia 3 de desembre es va presentar l'Inventari dels Fons Musical a Catalunya ([IFMuC](#)), un catàleg en línia que permet recuperar la memòria musical de Catalunya dels segles XVII al XX a través de 10.146 registres de documents i que té l'objectiu de posar la primera pedra que permeti convertir el repertori conservat en els fons musicals de Catalunya en una biblioteca digital de lliure accés. Aquesta presentació es va dur a terme a l'aula d'orquestra de l'Escola amb la participació de Josep Borràs, el director general de l'Esmuc; Josep Maria Gregori, catedràtic de Patrimoni Musical de la UAB i responsable d'IFMuC, i Marta Grassot, responsable del CEDOC (Centre de Documentació de l'Orfeó Català).

L'Esmuc, més enllà d'organitzar o contribuir a organitzar esdeveniments, actes o projectes, també cedeix els seus espais per ser la seu de diverses iniciatives relacionades amb la música, la seva història i la seva organització. Així, desenvolupa i consolida el seu compromís amb projectes musicals i culturals popers oferint el seu espai, la seva estructura i el seu nom a iniciatives relacionades amb l'activitat i discurs de l'Escola. L'Esmuc, doncs, amplia la seva dimensió més enllà de la seva pròpia activitat, convertint-se en un centre, en un punt de trobada i en un espai de referència per el sector.

En el darrer quadrimestre, han destacat entre aquestes iniciatives el *LIFE Victoria* i la [7a Fira del Llibre i la Partitura](#), que van tenir lloc a finals de novembre, i [la presentació de l'IFMuC](#) –Inventari dels Fons Musical a Catalunya–, que va tenir lloc a principis de desembre.

El [LIFE Victoria](#), organitzat per la Fundació Victòria dels Àngels, [va aterrar a l'Esmuc](#) per oferir-hi concerts i classes magistrals al voltant de la figura de

Comentaris (0)

+ Afegir un comentari

Contingut Actual

Número 45, febrer 2016

Destacats

- La música té la paraula
- L'entrevista
- Article
- La tònica dominant
- Claqueta Esmuc

- Esmuc Piano Forum

- La música té la paraula

- La revista ESMUCdigital no es fa responsable de les idees i opinions expressades pels seus col·laboradors en els articles.

Contingut Anterior

Números anteriors

- [Número 81, gener 2020](#)
Número 81, gener 2020
- [Número 80, octubre 2019](#)
Número 80, octubre 2019
- [Número 79, juliol-setembre 2019](#)
Número 79, juliol-setembre 2019

Què se sent quan s'és una cabra?

Enregistraments binaurals en animals: ens posem a la pell, als ulls i les orelles d'una cabra!

Eduard Figueres
Músic i realitzador
audiovisual graduat en
Sonologia per l'Esmuc

Posa't en contacte

Article

Altres publicacions

0

Aquest article està basat en el projecte "Animal Sound" [1] que vaig presentar el juny de 2015 com a treball final de grau dels estudis de música especialitat en Sonologia a l'Esmuc.

El títol d'aquest projecte pot semblar una mica provocador o fins i tot pot semblar que es tracta d'un acudit, però no és així. Es tracta d'un homenatge a un article del filòsof Thomas Nagel, titulat *What is it like to be a bat?* [2], i que parla sobre les possibilitats d'imaginar-se el món des del punt de vista d'un ratpenat. Així doncs, el títol s'ha de prendre de la forma més literal possible, ja que tracta sobre les possibilitats d'imaginar-se el món des del punt de vista d'un animal. Saber què passa pel cap d'un animal és un misteri. Però, en canvi, sí que podem conèixer com funciona el seu organisme, i això ens pot donar pistes de com és la seva visió del món.

Els éssers humans mirem i escoltem el món des del nostre prisma, que està supeditat a l'anatomia dels nostres òrgans sensorials i als mecanismes cognitius que processen la informació que rebem del món exterior. Per la seva banda, els altres animals miren i escolten el món des del seu propi prisma, que també està supeditat a l'anatomia dels seus òrgans sensorials i als seus processos cognitius. Com que els nostres òrgans i processos cognitius són diferents, d'entrada suposem que és impossible saber què senten els animals. Però què passaria si per art de màgia ens posseïssim a la seva pell o als seus òrgans sensitius? Podríem potser tenir una vaga idea de com és la seva experiència del món?

Enregistraments binaurals

Una forma d'enregistrar sons d'una manera molt realista consisteix en col·locar un micròfon petit dins de cada orella. Els micròfons binaurals són molt semblants a uns auriculars però al lloc on aniria el petit altaveu de l'auricular hi ha un micròfon. Aquesta tècnica permet obtenir un material sonor que, en haver estat enregistrat d'una forma semblant al procés auditiu humà, té un grau de realisme molt gran. L'objectiu és poder enregistrar les transformacions que pateix el so en el moment d'interactuar amb el cap i les orelles de l'oient.

La característica principal dels enregistraments binaurals és que, en ser escoltats mitjançant auriculars, permeten recrear una sensació d'espacialitat en tres dimensions molt convincent. Això vol dir que permeten localitzar la procedència del so enregistrat d'una forma molt realista. D'aquesta manera, tancant els ulls i escoltant un enregistrament d'aquest tipus, és possible imaginar-se un espai al nostre voltant, amb objectes que produeixen sons i que poden ser ubicats en llocs concrets. Per exemple, en un dels enregistraments binaurals per antonomàsia que s'anomena Barberia Virtual (*Virtual BarberShop*), l'oient té la sensació que un barber li està tallant els cabells.

Virtual Barber Shop / Barbería Virtual (Ilusión Auditiva...)

De forma anàloga als enregistraments binaurals humans, mitjançant microfonia binaural col·locada dins les orelles d'un animal es poden aconseguir uns enregistraments que són una primera aproximació al seu univers sonor. Si combinem aquests enregistraments binaurals amb gravacions de vídeo realitzades amb una càmera

Contingut Actual

Número 45, febrer 2016

Destacats

- La música té la paraula
- L'entrevista
- Article
- La tònica dominant
- Claqueta Esmuc

- Esmuc Piano Forum

- La música té la paraula
- La revista ESMUCdigital no es fa responsable de les idees i opinions expressades pels seus col·laboradors en els articles.

Contingut Anterior

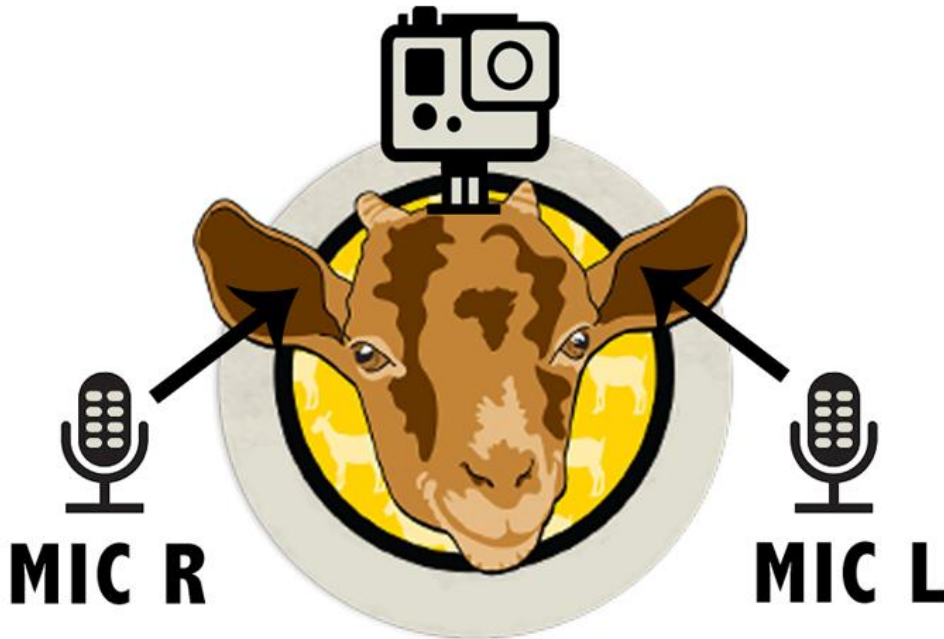
- Número 24, gener 2014
- Número 22, novembre 2013
- Número 23, desembre 2013
- Número 54, gener 2017
- Número 25, febrer 2014

Números anteriors

- Número 81, gener 2020
- Número 81, gener 2020

petita col·locada sobre el cap de l'animal, s'obté un material audiovisual que permet, en certa manera, posar-se a les seves orelles i als seus ulls.

VIDEO CAMERA

- Número 80, octubre 2019
Número 80, octubre 2019
- Número 79, juliol-setembre 2019
Número 79, juliol-setembre 2019
- Número 78, juny 2019
Número 78, juny 2019
- Número 77, maig 2019
Número 77, maig 2019

Veure tots els números de L'ESMUC digital

Treball de camp: enregistrant l'univers sonor d'una cabra

He tingut l'enorme sort que a la Haia (Països Baixos), que és la ciutat on he realitzat el projecte, hi ha un conjunt de granges urbanes públiques. Després de conèixer el meu projecte, els gestors de les granges urbanes em van donar permís per a treballar amb els seus animals (i, si voleu saber en què consisteixen aquestes granges urbanes de la Haia, a la bibliografia trobareu un reportatge que vaig fer per al programa Blog Europa de TV3).

He decidit treballar amb cabres per diverses raons:

- és un animal prou gran per poder portar els dispositius d'enregistrament de forma còmoda.
- és un animal domesticat i accessible.
- no té prou habilitat ni flexibilitat a les potes per poder gratar-se l'orella.
- dels animals presents a les granges urbanes de la Haia, és el més confiat i afable.

El primer pas abans de començar a gravar consisteix a col·locar els dispositius d'enregistrament. Per aguantar la gravadora he utilitzat una ronyonera subjectada al coll de l'animal. De la ronyonera surt el cable amb els dos micròfons en direcció a les orelles. Cada micròfon queda força fixat dins el pavelló auditiu de la cabra pel fet que estan recoberts amb una espuma i un protector antivent fets a mida (es tracta d'una mena d'auriculars a mida de cabra). A més, per evitar que puguin caure i ser trepitjats per l'animal, els micròfons també es subjecten amb una cinta flexible que, com una espècie de diadema, se li enganxa a les dues orelles.

Aparells emprats per l'enregistrament d'àudio: els micròfons recoberts amb l'espuma i el protector antivent, i lligats amb la cinta flexible; l'amplificador i alimentador dels micròfons; la gravadora de so.

La càmera de vídeo es subjecta al cap de l'animal mitjançant una cinta ajustable. Es tracta de la part més molesta per a l'animal pel fet que pesa una mica.

Cada sessió de gravació s'allarga aproximadament una hora, que és el temps que dura la bateria de la càmera de vídeo. A part, és un temps més que suficient per tal que l'animal pugui desplegar el seu ventall d'activitats d'una manera normal. Durant els enregistraments he tractat d'allunyar-me el màxim de l'animal (entre 25 i 50m) per tal de no constituir un factor perturbador en el seu comportament.

Cabra subjectada per l'autor d'aquest treball. L'animal té els dispositius d'enregistrament preparats.

Escoltar el món com una cabra

Després d'haver obtingut enregistraments binaurals, arriba el moment d'escoltar-ne el resultat. Abans, però, cal reflexionar sobre la naturalesa dels sons enregistrats i sobre què és el que volem escoltar. Com s'ha vist anteriorment, els enregistraments binaurals adquireixen molt de realisme pel fet que han estat enregistrats fent servir un cap que és molt semblant al cap de l'oient final. En el cas dels enregistraments binaurals en una cabra això no és així perquè el cap de les cabres és força diferent del dels humans. A més, en l'afany d'experimentar l'escolta d'un altre animal hi ha un problema de base que radica en el fet que el seu sistema auditiu i els seus processos psicoacústics també són diferents. Aquesta reflexió té conseqüències en la manera com hem d'interpretar els resultats. En aquest procés, la primera pregunta que hem de tractar de respondre és la següent: **què volem escoltar?**

Volem escoltar els sons que una persona sentiria si tingués cap i cos de cabra?

O potser el que volem escoltar són els sons que sent realment una cabra?

Però llavors, **com podem saber què és el que sent una cabra?**

El problema filosòfic de l'antropomorfisme

L'antropomorfisme és el procés pel qual els humans tendim a considerar realitats o elements no humans com si fossin humans. Des d'un punt de vista mental o psicològic, l'antropomorfisme apareix quan atribuïm característiques humanes com ara el llenguatge, el raonament o determinats sentiments, a éssers o objectes que no són humans. En el camp de la cognició comparativa, l'antropomorfisme es manifesta quan analitzem els resultats obtinguts a partir de l'estudi d'altres espècies animals des d'una òptica humana. Encara avui hi ha un enorme debat de com interpretar el resultat dels estudis en animals en relació als estudis en humans. L'antropomorfisme és un problema de base que es troba en els fonaments d'aquest projecte. Es tracta de quelcom inevitable sobre el que hem de reflexionar per tal de valorar els resultats amb modèstia.

Què se sent quan s'és un ratpenat?

En un influent article escrit el 1974, el filòsof Thomas Nagel reflexiona sobre el problema que ens trobem els humans quan tractem d'imaginar com seria la nostra experiència si fóssim una altra espècie animal. En el seu article, Nagel es fa la següent pregunta: *Què se sent quan s'és un ratpenat?*

L'elecció del ratpenat té diverses motivacions: no està tant allunyat filogenèticament dels humans com per exemple una aranya o una estrella de mar, i alhora presenta un aparell sensorial molt diferent del nostre. Així doncs, la seva experiència subjectiva deu tenir poc a veure amb l'experiència subjectiva humana. Els ratpenats, malgrat que no són totalment cecs, tenen una baixa agudesa visual. Per contra, disposen d'un sistema auditiu d'ecolocalització que els permet "visualitzar" el seu entorn a través de l'emissió d'ultrasons i la interpretació del seu eco.

Nagel sosté que podem tractar d'imaginar com és el món des del punt de vista d'un ratpenat a partir del coneixement científic que tenim sobre el seu sistema perceptiu. No obstant, com que mai podrem tenir l'experiència directa i subjectiva del ratpenat, mai podrem conèixer el seu punt de vista real. La seva conclusió és que el coneixement sobre com és el món per un determinat ésser només pot ser experimentat per aquell ésser. D'aquesta manera, postula que les ciències no poden donar-nos coneixement segur sobre la naturalesa de les experiències mentals d'altres espècies.

Assumint que mai podrem saber què se sent quan s'és un ratpenat, si volem apropar-nos a la seva experiència, no ens queda altre remei que valdre'ns dels nostres coneixements científics sobre el seu aparell perceptiu per tal de tractar d'imaginar-nos com és el seu món subjectiu.

Des d'un punt de vista pràctic el gran avantatge d'haver de lidiar amb cabres en comptes de ratpenats és que les cabres s'assemblen força més als humans que no pas els ratpenats. Pel que fa a l'audició, que és el tema que ens interessa, tenen molts punts en comú amb nosaltres. En aquest sentit, i sense deixar de banda la

problemàtica apuntada per Nagel, ens resultarà més senzill imaginar-nos el món sonor d'una cabra que el d'un ratpenat.

Transformacions per "humanitzar" els enregistraments

Per tal d'especular sobre què és el que escolta realment una cabra l'únic que podem fer és tractar d'entendre certs processos cognitius de l'escolta animal a partir dels quals es puguin interpretar els nostres resultats des d'un prisma el més animal possible. A partir dels coneixements científics que tenim sobre el seu sistema auditiu, la idea és tractar de transformar el so enregistrat per tal de facilitar-ne el procés d'aprehensió. En el cas concret d'aquest projecte, ens cal estudiar com funciona el sistema auditiu de les cabres i comparar-lo amb el sistema auditiu humà. Com ja s'ha comentat anteriorment, els dos sistemes auditius tenen molts punts en comú, sobretot pel que fa als principis de funcionament general. No obstant, hi ha diferències importants que tenen a veure amb el rang auditiu i la sensibilitat, el qual està condicionat per la sensibilitat del timpà, la membrana basilar, etc.

Hi ha un estudi dut a terme per Rickye Heffner i Henry Heffner de la *University of Toledo, (Ohio)* [3], en el qual es determinen audiogrames de cabres domèstiques. Els resultats de l'experiment van determinar que el rang auditiu de la cabra domèstica s'extén de 78 Hz fins a 37 KHz, el que suposa aproximadament una octava superior del llindar auditiu humà. De la mateixa manera que succeeix en les persones, la seva sensibilitat no és uniforme per a totes les freqüències sinó que descriu una corba amb forma de U que té el punt de millor sensibilitat al voltant dels 2Khz (entre 1.5 i 4Khz).

Un cop recollida tota la informació sobre el sistema auditiu de la cabra domèstica, l'hem de comparar amb la informació relativa al sistema auditiu humà per tal de poder traduir els enregistraments cabrins a llenguatge humà.

	llindar auditiu inferior	llindar auditiu superior	zona de millor sensibilitat	retard interaural màxim
Humà	20 Hz	20 KHz	2-5 KHz	0.76 ms
Cabra	78 Hz	37 KHz	1.5-4KHz	0.42ms

A partir de l'estudi de Heffner, he proposat una possible recodificació del so binaural animal per adaptar-lo al marc psicoacústic humà. De nou cal tenir en compte que es tracta tan sols d'una transformació que, tot i estar basada en els coneixements científics sobre el sistema auditiu de les cabres i l'humà, és força especulativa.

Per a enregistraments a 96KHz, aquesta recodificació/traduïció inclou un seguit de transformacions que es podrien resumir en:

- 1) Reproducció del so a la meitat de la freqüència de mostreig (48KHz)
 - Per una banda es transposa l'enregistrament una octava baixa, el que permet tenir accés a tot el rang auditiu de les cabres.
 - En estirar l'enregistrament tot queda reproduït en càmera lenta. No tenim ni idea de com és la "velocitat cognitiva" d'una cabra, així que no sabem si aquest efecte secundari ens apropa o allunya de la seva realitat perceptiva.
- 2) Equalització
 - Es limita l'enregistrament al rang auditiu de la cabra mitjançant filtres passa-altes i passa-baixes (HPF a 78 Hz i LPF a 37 KHz).
 - S'atenuen aquelles freqüències en què una cabra és menys sensible que un humà (2-5 KHz).
 - Es reforcen aquelles freqüències en què una cabra és més sensible que un humà (1.5-4KHz).

Esquema que representa el procés de recodificació dels enregistraments binaurals animals per adaptar-los al marc psicoacústic humà.

Resultats i conclusions

Amb tots els enregistraments que s'ha anat recollint al llarg del projecte es poden fer diverses coses:

- Primer de tot disposem del material en brut (els enregistraments nets sense processar) que ja és prou interessant per tots aquells amants del món animal i els enregistraments de camp.

Animal Sound - BINAURAL GOAT (raw recordings #4)

- Després hi ha el material processat (filtratge del so) que permet tenir una experiència més especulativa i suggerent, i que persegueix apropar-se al món des de la perspectiva d'una cabra.

What is it like to be a goat?

- Finalment, he considerat tots aquests materials sonors com a punt de partida per a construir una obra que ja no persegueix una mirada fidel de la realitat, sinó que n'és una reconstrucció de tipus cubista. D'una forma creativa he ordenat i manipulat els materials originals per a obtenir una peça amb un cert valor artístic.

Geit-145 (a goatsummer night's dream)

Arribats en aquest punt, em torno a plantejar la pregunta inicial: **Què se sent quan s'és una cabra?**

Després d'haver-hi reflexionat molt, d'haver escoltat els enregistraments i d'haver-los processat per tal d'adaptar-los al nostre marc psicoacústic, no puc trobar una resposta per aquesta pregunta. De fet, ara puc afirmar amb contundència que no sabrem mai què se sent quan s'és una cabra, de la mateixa manera que no sabrem que se sent quan s'és un ratpenat. L'únic que ens queda, doncs, és utilitzar els materials que es desprenen d'aquest projecte per fer volar la nostra imaginació. I en el fons, això no dista tant de l'exercici literari o cinematogràfic, que malgrat estar construïts amb elements propis de la realitat, sempre incorporen una espurna de fantasia.

Bibliografia i enllaços d'interès

1. Figueres, Eduard. *Animal Sound: Què se sent quan s'és una cabra*. Treball de fi de grau, ESMUC.
2. Nagel, Thomas. *What is like to be a bat?* The Philosophical Review LXXXIII. ([Traducció al català](#))
3. Heffner, R.S i Heffner, H.E. *Hearing in domestic pigs and goats*. Hearing Research, Elsevier.
4. [Les granges urbanes de la Haia](#). Reportatge d'Eduard Figueres per al programa Blog Europa de TV3.

Comentaris (0)

+ Afegir un comentari

Heavy-metal, britpop, música de garatge

Una proposta per integrar manlleus de la música moderna

Josep Pujol i Coll
Professor de musicologia de l'Esmuc

Posa't en contacte

La música té la paraula

Altres publicacions 0

Ahir va ser l'italià la llengua de la música, com avui ho és l'anglès. Amb l'italià, atesa la seva proximitat romànica, al català li ha estat força fàcil [adaptar-ne els termes](#), que ja formen part del nostre patrimoni lingüístic. Ara que ens toca fer-nos amb l'anglès, dubtem amb tants neologismes i la manera d'integrar-los amb naturalitat. ¿Els castiguem discriminant-los amb una cursiva (vesteix-te diferent, foraster!)? Els marquem amb una majúscula (No, Sisplau!)? O els tractem ja de bon començament com si fossin família, sense cap distinció gràfica (casa meva és casa vostra!)? Amb la [Terminologia dels estils musicals](#) que ha presentat fa poc el [Termcat](#), amb la [col·laboració de l'Esmuc](#), tenim pistes que ens ajuden.

Hi ha termes musicals de la música moderna que van entrar ja fa temps al Diccionari de l'Institut d'Estudis Catalans. Per tant, podem escriure sense problemes, ni cursives, ni majúscules, **rock**, **swing**, **blues** o **jazz**. No són ni estils ni mots de la darrera volada, per això el diccionari normatiu, tot i la seva lentitud –comprensible: és per a mots assaonats–, ja els ha incorporat. Però n'hi ha d'altres que no hi apareixen, i aquí hi entra el Termcat, amb unes propostes orientatives que podem usar amb naturalitat als nostres escrits, sense necessitat de marques gràfiques.

La Terminologia dels estils musicals proposa maneres d'usar els nous termes, la majoria anglesos, tot definint-los i fins i tot mostrant-ne una [cronologia interactiva](#). Per als manlleus d'altres llengües, de vegades cal fer petits canvis per adaptar-los al català: fixeu-vos en els petits accents que han d'acompanyar el **gòspel** o la **cúmbia**, o que fàcil és escriure **bugui-bugui** en comptes de *boogie-woogie*. D'altres vegades, però, l'adopció és directa: escriurem **metal** (i no *metall*), **indie** (també podem dir-ne **música independent**) o **new-age** (o si volem, **nova onada**). Altrament, no cal dir-ne *latin*, sinó **música llatina**; ni *fusion* sinó **fusió**, ni *garage* sinó **música de garatge** (crec que aquesta darrera costarà una mica). I compte: **reggaeton**, res de *regueton*!

Els mots compostos, per als quals l'anglès té tanta facilitat, se'ns compliquen amb l'ús dels guionets quan els adaptem al català. Compte, que llisto per ordre alfabètic: **acid-house**, **acid-jazz**, **blues-rock**, **chill-out**, **country-blues**, **country-rock**, **death-metal**, **drum-and-bass**, **folk-rock**, **free-jazz**, **funk-metal**, **glam-punk**, **glam-rock**, **heavy-metal**, **hip-hop**, **new-age**, **new-wave**, **pop-punk**, **pop-rock**, **rhythm-and-blues** (o R&B), **rock-and-roll**, **trash-metal**. En canvi, s'enganxen directament **beatboxing**, **bebop** (o **bop** a seques), **britpop**, **dubstep**, **grindcore**, **hardcore**, **postpunk** o **raggamuffin**. I van per separat **bossa nova**, **jazz fusió**, **jazz llatí** i **jazz funk**.

De tota la llista, només [discrepo](#) amb la seva proposta de **flamenc**, sense l'alternativa **flamenco** que proposem des de l'Esmuc, també el professor [Albert Romani](#), amb el seu bon criteri lingüístic i musical de sempre. Així continuem essent l'única llengua que tradueix el mot, donant peu a incòmodes i injustificades homonímies.

Comentaris (0)

+ Afegir un comentari

Contingut Actual

Número 45, febrer 2016

Destacats

- La música té la paraula
- L'entrevista
- Article
- La tònica dominant
- Claqueta Esmuc

- Esmuc Piano Forum

- La música té la paraula

- La revista ESMUCdigital no es fa responsable de les idees i opinions expressades pels seus col·laboradors en els articles.

Contingut Anterior

- Número 24, gener 2014
- Número 22, novembre 2013
- Número 23, desembre 2013
- Número 54, gener 2017
- Número 25, febrer 2014

Números anteriors

- Número 81, gener 2020
- Número 81, gener 2020

Esther Pinyol, arpista

"L'Esmuc ha estat el pilar fonamental de la meva vida professional"

Alexandra López
Estudiant de Producció i
Gestió de l'Esmuc

Posa't en contacte

L'entrevista

Altres publicacions

0

Entrevistem a l'Esther Pinyol, exalumna de l'Esmuc i primera arpista graduada en aquesta modalitat d'instrument en el nostre centre. Des que es va graduar el 2012, amb un [projecte](#) que incloïa la *Concertstück per a arpa i orquestra*, op. 39, de Gabriel Pierné, la trajectòria de l'Esther Pinyol ha anat in crescendo, tant com a solista com a l'exitós [Blooming Duo](#), que forma amb el percussionista Ferran Carceller. Junts amb un altre graduat de l'Esmuc, el baríton Josep-Ramon Olivé, podrem escoltar-la en les Residències Musicals de La Pedrera. Els seus darrers projectes i actuacions, així com el llarg recorregut de concerts i premis al llarg de la seva carrera musical –com el segon premi d'interpretació de l'Arja que va aconseguir amb el projecte Blooming Duo (arpa i

marimba), o bé l'estrena i tancament de l'actual temporada de la Pedrera– fan que sigui tot un honor saber una mica més sobre la vida d'un dels grans talents musicals emergents en el nostre país.

Què va fer-te decantar per l'arpa, quan vas escollir l'instrument? Hi ha algú de la teva família que ja la tocava?

Quan tenia tres anys, els meus pares em van apuntar a l'Escola de Música Freqüències de Vilanova i la Geltrú. Un any més tard, quan va ser l'hora d'escollir instrument, la pel·lícula *Fantasia*, de Walt Disney, havia fet créixer en mi una fascinació enorme cap a l'arpa i no tenia cap dubte que aquell havia de ser el meu instrument. No obstant, les portes cap al món d'arpistes no se'm van obrir al Garraf, sinó que va ser Isabel Mayné, a Barcelona.

Com creus que t'ha ajudat en la vida professional el fet d'haver estudiat a l'Esmuc?

L'Esmuc ha estat el pilar fonamental de la meva vida professional. En guardo molts bons records i molt bones experiències. En primer lloc, conèixer i poder fer el superior i el màster amb la professora Magdalena Barrera, l'arpista de l'OBC, m'ha ajudat a créixer com a músic i com a persona. És una gran mestra i una excel·lent intèrpret. En segon lloc, he pogut participar en molts projectes com l'orquestra, la banda, la cobla i agrupacions de música de cambra que m'han obert altres portes pel meu desenvolupament professional; com per exemple, ser artista resident en la quarta edició del cicle de [Residències Musicals de la Fundació Catalunya-La Pedrera](#) o bé el fet d'haver estat becada per la Fundació Anna Riera, gràcies a l'Esmuc. A més a més, gaudir i treballar amb tants professionals de l'Esmuc que m'han ajudat amb la meva carrera artística. D'aquí he format el projecte tan exitós d'arpa i marimba ([Blooming Duo](#)), el qual vam fer possible gràcies a Feliu Gasull, professor de l'Escola.

Que l'Esmuc aposti per una educació tan completa, penses que és bo per a un intèrpret? Canviaries alguna cosa de l'enfoc que segueix l'escola?

Si, és molt important el poder treballar amb diferents formacions per un intèrpret ja que facilita les sortides al món professional i et fa guanyar experiència. Tot i això, en el meu cas potser vaig trobar a faltar algunes hores més d'instrument.

Tot i tenint el [magnífic currículum](#) que tens, és difícil guanyar-se la vida com a arpista?

A vegades la feina de músic no està del tot valorada econòmicament. És difícil perquè sovint no hi ha una regularitat als pagaments, fins i tot pots cobrar amb un any de retard. Això t'obliga a tenir una previsió important en el teu dia a dia. Però tot i així, no em puc pas queixar! Això sí, malgrat tenir grau i màster, no deixo mai d'estudiar. Per això continuo rebent classes i assistint a cursos regularment amb diferents mestres.

Què recomanaries a tots aquells músics que encara s'estan formant?

Que no deixin de perseguir el seu somni, per més entrebancs que tinguin; que lluitin i el més important, que gaudeixin tocant.

Comentaris (0)

+ Afegir un comentari

Contingut Actual

Número 45, febrer 2016

Destacats

- La música té la paraula
- L'entrevista
- Article
- La tònica dominant
- Claqueta Esmuc

- Esmuc Piano Forum

- La música té la paraula

- La revista ESMUCdigital no es fa responsable de les idees i opinions expressades pels seus col·laboradors en els articles.

Contingut Anterior

- Número 24, gener 2014
- Número 22, novembre 2013
- Número 23, desembre 2013
- Número 54, gener 2017
- Número 25, febrer 2014

Números anteriors

- Número 81, gener 2020
- Número 81, gener 2020

Música antigua en escena

Nuevo proyecto de investigación artística sobre la actividad académica de la escuela

Rubén López Cano
Professor de Musicologia de l'Esmuc

Posa't en contacte

Claqueta Esmuc

Altres publicacions

0

Cada año los estudiantes de música antigua participan en la asignatura *grans conjuns* en la que montan una obra escénica completa. *Música Antigua en Escena* es una iniciativa que expande esta actividad académica regular para convertirla en un proyecto de investigación artística, pedagógica y musicológica de mediano y largo plazo. Con ello se generan, además, recursos pedagógico-didácticos que apoyan la propia tarea didáctica, documentación del trabajo realizado, discusiones, reflexiones y soluciones artísticas sobre los repertorios abordados y conocimiento musicológico aplicado.

El proyecto *Música Antigua en Escena* está dirigido por Xavi Díaz, Susana Egea y Rubén López-Cano y algunos de sus descriptores son los siguientes: investigación artística, proceso de creación, dramaturgia musical, gestualidad barroca, movimiento escénico, retórica musical.

Entre sus objetivos destacan:

- Proponer problemas y soluciones artísticas específicas para cada presentación y compartirlos con la comunidad a través de producciones artísticas, textos académicos y multimedia.
- Producir conocimiento sobre algunos aspectos trabajados en cada presentación como: interpretación retórico-semiótica de la música, interpretación musical, interpretación escénica, etc.
- Generar recursos pedagógicos para la formación en varios aspectos del trabajo escénico musical.

Durante el curso 2014-2015 se montó *El Orfeo, Favola in música* (1607) de Claudio Monteverdi (1567-1643). La obra se presentó el 24 de abril de 2015 en el *Teatre de Sarrià* de la ciudad de Barcelona. Entre las diversas actividades que se organizaron alrededor del montaje, destacan una serie de conferencias ofrecidas por diversos profesores de la Esmuc e invitados sobre aspectos como la iconología del Orfeo, la pronunciación, aspectos escénicos, de interpretación y performance musical, su coreografía, vínculos con la retórica y las teorías de los afectos de la época, etc.

En esta ocasión les presentamos el videoresumen de la conferencia que ofreció Mar Heilbron, profesor de musicología de la Esmuc, sobre algunos aspectos de la iconografía del Orfeo en la época de Monteverdi así como en sus orígenes griegos y en la actualidad.

Acceder al vídeo

Comentaris (0)

+ Afegir un comentari

Contingut Actual

Número 45, febrer 2016

Destacats

- La música té la paraula
- L'entrevista
- Article
- La tònica dominant
- Claqueta Esmuc

- Esmuc Piano Forum

- La música té la paraula

- La revista ESMUCdigital no es fa responsable de les idees i opinions expressades pels seus col·laboradors en els articles.

Contingut Anterior

Números anteriors

- Número 81, gener 2020
Número 81, gener 2020
- Número 80, octubre 2019
Número 80, octubre 2019
- Número 79, juliol-setembre 2019
Número 79, juliol-setembre 2019